

Club Excursionista de Gràcia

M A R Ç
A B R I L
2 0 1 3

PASSATGE MULET, 4

08006 BARCELONA

TEL: 93 237 86 59

FAX: 93 237 31 48

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Placa de Bronze de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu 2011

Butlletí social

XXXI Any - 2a. Època,

Núm. 126

Fundat l'any 1922

DIADA DEL CLUB EXCURSIONISTA DE GRÀCIA - 91è ANIVERSARI

INAUGURACIÓ DE LA 3a MOSTRA FOTOGRÀFICA

Panoràmica inauguració-R.Izquierdo

Camí vora riu- Manel Sanchez- Menció del Públic

Formes-Manel Sanchez-3 Menció

L'aigua de la senderista-Gisela Cabré-2

Salt gelat-Jaume Silvente-1 Menció

JUNTA DIRECTIVA

Dol en el món excursionista

El passat 14 de gener moria, a l'edat de noranta-un anys, el reusenc doctor Enric Agudé i Sans.

La nostra entitat ha estat vinculada a la seva figura com a excursionista. Al principi de la dècada dels setanta del passat segle, el doctor Enric Agudé, junt amb en Josep Gómez i el nostre consoci Joan Cullell, varen introduir a Catalunya i a tot l'Estat els senders de gran recorregut. El primer sender que varen marcar fou un tram del GR-7, de Tivissa a l'ermita de Sant Blai.

L'any 1973 va entrar al Comitè Català de Senders de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i va presidir aquest comitè fins a l'any 2004. A més, la seva trajectòria l'ha fet mereixedor de molts guardons, entre els quals destaquen la medalla d'or de la Diputació de Tarragona, un guardó del Col·legi Oficial de Metges de Tarragona i un guardó de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. També li va ser atorgada la medalla de Forjador de la Història Esportiva de Catalunya i el premi Humanisme i Esport de Barcelona. Amb motiu dels seus vint-i-cinc anys al capdavant del Comitè de Senders, la FEDME (Federació Espanyola de Deportes de Montaña y Escalada) el va honorar amb un trofeu. L'any 2000 rebé la Creu de Sant Jordi que atorga la Generalitat de Catalunya.

Amb la seva pèrdua, tots els excursionistes, i en especial els senderistes, quedem un poc més orfes.

Descansi en pau.

La Junta del Club Excursionista de Gràcia

ALTES DE SOCIS

- 8.822 MONERA CROS, LAIA
- 8.823 LÓPEZ BOYU, VICTOR
- 8.824 SIMÓ MARTORELL, JOSEP MARIA
- 8.825 DEL VADO VAZQUEZ, EMILIO
- 8.826 BLANES LAFITE, MARIA JOSEP
- 8.827 RUIZ TSO, TAI LI
- 8.828 VILADOMIU CANELA, PILAR
- 8.829 BARRERA VILARMAU, SUSANA
- 8.830 CORREIA TEIXEIRA, JOAO MIGUEL
- 8.831 FERNÁNDEZ GÓMEZ, CRISTAL
- 8.832 MARTÍNEZ RAMÍREZ, LLUÍS
- 8.833 FERNÁNDEZ CHECA, JOFRE
- 8.834 HERNANDEZ SENDINO, ANGEL ANDRES
- 8.835 RUBERT TAYÀ, JÚLIA
- 8.836 SOLER FLORES, MONTSE
- 8.837 JUNYENT MUÑOZ, JOAN
- 8.838 SANMARTÍ FIERRO, JÚLIA
- 8.839 GARCIA HERNANDO, JAVIER
- 8.840 SADORNIL PEREZ, FLOR
- 8.841 MAYOR MARTINEZ, ALBERTO
- 8.842 GARCIA APARICIO, AGUSTI
- 8.843 ROLDAN HERRERA, VISITACIÓN
- 8.844 MUÑOZ GONZÁLEZ, ANAÍS
- 8.845 FERNANDEZ GILBERT, ÀGUEDA
- 8.846 COMPANY ORDOÑO, LLUÍS
- 8.847 CASAL GARCIA, JOSE MANUEL
- 8.848 PAZOS DOPAZO, MARIA DOLORES
- 8.849 PONS ANDRÉS, JOSEP MIQUEL
- 8.850 CARDONA MORITO, SILVIA
- 8.851 HOMDEDEU CORTÉS, JOAN
- 8.852 COLLDEFORNS FORASTER, BIBIANA
- 8.853 MOYES POLO, MIRIAM
- 8.854 RAMIRO HERRANZ, MARIAN
- 8.855 BISBE CERVETO, AURELI
- 8.856 OLLÉ CUXART, AINA
- 8.857 VILLANUEVA MENA, JAVIER
- 8.858 ARBOIX SALVADÓ, JORDI
- 8.859 MUNIESA BASTIDA, CARLOS
- 8.860 LADINO GOMEZ, FABIO
- 8.861 ROS AVILA, JOAN
- 8.862 FARNOS VIDAL, XANTAL
- 8.863 GELONCH ROSINACH, ÀNGEL
- 8.864 GASCÓN CAPELL, MIREIA

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

CORRECCIÓ a càrrec de:

UNIÓ DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA

a/e:cegracia@cegracia.cat

web: <http://www.cegracia.cat>

Dip. legal: B.9720-1961

IMPRESSIÓ: Multitext, S. L. U. - Barcelona

març - abril 2013

ESDEVENIMENTS

El 13 de gener de l'any 2003, dins els actes de la Diada del Club, es procedí a inaugurar un plafó en el qual figuraven els noms de totes les persones que havien estat presidents de l'entitat, situat en un lloc preferent de la sala on hi ha la llar de foc.

Des de fa uns dies s'ha actualitzat el plafó amb la incorporació del darrer president, Eduard Aguirre, i de la nova presidenta, Marisa Carreño.

La Junta

AGENDA

MARÇ

9 i 10, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya - Muntanya mitjana
AIGÜESTORTES
Coordinen: Aina Mansó i Llibert Cervera

16 i 17, dissabte i diumenge
Secció d'Esquí
(Couserans, **)
Pic de Soubirou 2277m
Jaume Jubert 660 276 898
email: jaumejubert@gmail.com

17, diumenge
Grup de Senders
CAMÍ DE SANT JAUME
Vic / L'Estany

23 i 24, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya - Alta muntanya
Pic de fontegra (2879 m)
Coordina: Romà Ticó

26, dimarts, a les 21:00 hores
GEDE
VII Cicle de Pel·lícules d'Escalada Josep-Maria Rodés
180° SOUTH

ABRIL

13 i 14, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya - Muntanya mitjana
MUNTANYES DE PRADES
Coordina: Montse Bilurbina

13 i 14, dissabte i diumenge
Secció d'Esquí
(Alta Ribagorça, ***)
Besiberri Sud 3017m
Cesc Daví 608 595 494
email: francescdavi@hotmail.com

21, diumenge
Grup de Senders
CAMÍ DE SANT JAUME
L'Estany / Artés

27 i 28, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya - Alta muntanya
TUC DE MAUBÈRME (2880 m)
Coordina: Enric Martínez

30, dimarts, a les 21:00 hores
GEDE
VII Cicle de Pel·lícules d'Escalada Josep-Maria Rodés
IMATGES PER LA HISTÒRIA

MAIG

4 i 5, dissabte i diumenge
Grup de Senders
VALL DEL MADRIU (Andorra)

4 i 5, dissabte i diumenge
Secció d'Esquí
(Val d'Aran, **)
Tuc de Somont 2500m
Berta Algueró 651 015 589
email: balguero@gmail.com

11 i 12, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya - Muntanya mitjana
DESCOBREIX la vall d'aran
caminant pel camin reiau
Coordina: Regina Tornamorell

20, diumenge
Grup de Senders
CAMÍ DE SANT JAUME
Artés / Manresa

25 i 26, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya - Alta muntanya
BARDAMINA (3079 m)
Coordina: Sergio Javierre

24 i 25, dissabte i diumenge
Secció d'Esquí
(Hautes Pyrénées, ***)
Grand Fache 3005m
Rosa Salas 626 890 532
email: rosamaria.salasricart@hotmail.com

30, dimarts, a les 21:00 hores
GEDE
VII Cicle de Pel·lícules d'Escalada Josep-Maria Rodés
ESPECIAL DESTIVELLE
(Nameless tower / Devils tower)

NO HO OBLIDEU

Horari de secretaria:
De dilluns a dijous,
de 18,00 a 22,00 hores

RECORDEU:
La secció de muntanya es reuneix
els dijous al vespre al local del CEG.

DISPOSEM DE:
- Servei de lloguer de material.
- Biblioteca

PER EVITAR DESPESES INNECERARIES
Preguem a tots els socis que es vulguin donar de
baixa el 2013 o bé que hagin canviat el compte
de domiciliació de rebuts que ens ho facin saber
el més aviat possible.

* A la nostra pàgina web trobareu la informació
actualitzada de totes les sortides i els requisits
necessaris per a poder-hi participar.
www.cegracia.cat

Ferrer&Ojeda
Consultores en Seguros Asociados

Grup CATALANA
OCCIDENT

Obra Social
Fundació "la Caixa"

CANTAIRES MUNTANYENCS

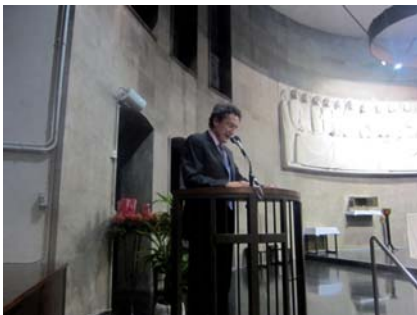

XLV CONCERT DE NADAL-2012

El passat 22 de desembre del 2012 la nostra Coral va oferir, una vegada més, el Concert de Nadal als seus associats i veïns, en el marc de la parròquia de Corpus Christi, la qual tan generosament ens acull, com posà en relleu la presidenta dels Cantaires, M. Glòria Vives, en fer la presentació de l'acte, alhora que agraià la presència del conseller municipal Josep Antoni Vinyals i de la presidenta del Club Marisa Carreño.

Va fer esment al fet que, dissortadament, ens acaba de deixar la nostra cantaire i amiga Núria Riera (a. c. s.), esposa del també cantaire Jaume Vaqué. A ell i a la seva família va expressar el condol dels membres de la Coral per aquesta pèrdua que ens ha colpit tantíssim.

Seguidament, M. Glòria Vives detallà el desenvolupament del concert, repartit en les parts següents: la primera consta de set peces que parlen de les flors; les cinc inicials de rigorosa

estrena; la darrera és la sardana *La Ginesta*, inspirada en la famosa poesia de Joan Maragall; de la resta n'és autora Montserrat Vayreda. Totes elles musicades pel nostre director, Víctor Barbé. La lletra ens la dirà el nostre consoci Roger Lloses.

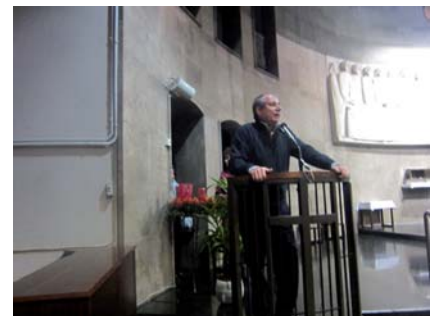
Finida aquesta primera part, la Cobla Premià, que enguany acompanya tot el concert, interpretarà dues sardanes, també del nostre director. I, seguidament, la Coral cantarà cinc Nadales populars.

S'inicià, doncs, el nostre Concert de Nadal amb les peces següents: *Cançó de les Roses*, *Les Mimoses*, *El Romaní*, *Els Narcisos*, *El Roser Vermell*, *La sardana de les Flors i La Ginesta*. Els aplaudiments del públic ens obligaren a repetir aquesta darrera sardana.

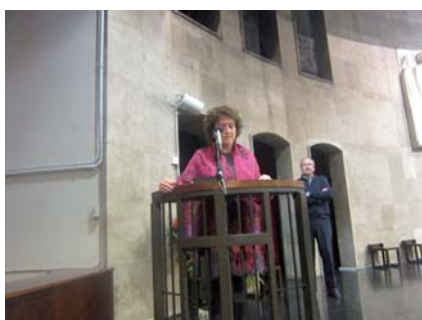
Després d'un curt intermedi, intervingué la Cobla Premià amb les dues obres anunciades: *Els ocells canten al Mestre* i *Cel rogent de Teià*.

Abans de continuar la part del concert dedicat a les Nadales, M. Glòria Vives passa la paraula al conseller municipal, Josep Antoni Vinyals, que saluda als presents en nom propi i del Districte,

i manifesta que, sobretot aquest any, el fa molt feliç de tornar a trobar-se amb nosaltres, perquè primer havia vingut per obligació del càrrec, però després i, de mica en mica, al llarg dels anys s'han anat teixint llaços d'amistat amb molts dels membres de la Coral i del Club Excursionista de Gràcia, així com amb la seva nova presidenta. Conclou que, si algun ministre pogués venir en una nit com aquesta, tal vegada no estaria tan "verd!?" en qüestió de sentiments i de coneixement d'altres moltes coses (aquí s'originà una gran ovació). Finalment, instà a seguir treballant com fins ara i donà de nou les gràcies per convidar-lo, tot desitjant unes Bones Festes a tothom.

Després és la presidenta del Club, Marisa Carreño, qui adreça una salutació a les autoritats, als consocis del Gràcia i als companys d'entitats

germanes, així com als veïns de la Vila.

En primer lloc, expressa el seu desig de dedicar un sentit record a la Núria Riera, la companya que ens ha deixat recentment.

A continuació agraeix la presència dels assistents al tradicional Concert de Nadal que enguany arriba a la 45ena edició, i que, a més, tanca un any en què es compleix el 90è Aniversari de l'entitat. I ho ha fet—explica—amb totes les seves Seccions en ple funcionament i treballant dur en l'organització dels actes de l'any vinent. I assevera que amb aquesta empenta anirem sumant anys cap a un centenari ja no tan llunyà.

Dóna les gràcies al director de la Coral, Víctor Barbé, i als seus cantaires per l'esforç que fan per tal de mantenir amb vigor aquesta Secció del nostre Club, oferint altres actuacions al llarg de l'any, les quals permeten donar-nos a conèixer als veïns, ja que per tractar-se d'un Club excursionista com el nostre la majoria d'activitats es realitzen fora de la ciutat. Novament reitera les gràcies a la Parròquia de Corpus Christi pel seu acolliment, que permet retrobar-nos en aquest concert dels Cantaires Muntanyencs, i, per tant, tenir l'oportunitat de desitjar als

presentes un bon Nadal i un pròsper futur per a Catalunya en el proper 2013.

En inicià el torn de les Nadales, la presidenta del CEG indica que, enguany, la nostra companya Empar del Rey fa 50 anys que canta a la Coral, i per tant se li oferirà un record que en deixa constància. És, doncs, M. Glòria Vives qui li fa lliurament del guardó, tot posant en relleu que aquest no respon solament a les seves Noces d'Or de cantaire sinó, també, al reconeixement que mereix pel treball incansable que desenvolupa en la cura i bon manteniment del nostre arxiu musical.

Seguidament, es reprèn el concert amb les cinc Nadales anunciades, que són: *Cap a Betlem* (popular catalana); *Dormiu bon Jesuset* (popular alemanya); *El noi de la Mare* (popular catalana); *Som el dia de Nadal* (popular bretona) i *El pobre alegre* (popular catalana).

En finalitzar, i fora de programa, cantàrem *Joia en el món*, de G. F. Händel, en correspondència als aplaudiments dels assistents.

* * *

Ja hem deixat enrere el XLV Concert de Nadal del 2012, i fins aquí no hem fet més que detallar el seu programa i les intervencions corresponents. Però a part d'aquesta transcripció, que en el fons és purament informativa i només deixa constància del resultat dels assajos de tot l'any, no volem obviar que la Coral ha quedat minvada per la mancança d'una persona que es va fer estimar des del primer moment en què va entrar al grup; una persona amb iniciativa i amb una gran capacitat per portar endavant les activitats que organitzava amb el seu marit, en Jaume, a qui igualment apreciem com a bon company que és.

Ens referim, és clar, a la Núria Riera, que ens ha deixat a causa d'una greu malaltia, que ella va saber afrontar amb tot el valor i sense abandonar mai el seu somriure. És així com la recordarem per molt de temps que passi.

Ens queda, però, en Jaume, amb qui comptem perquè continuï les activitats que els dos portaven a terme. Ànim, Jaume, que estarem sempre al teu costat en tot i per a tot!

Aurora Vila i Guàrdia

CULTURAL

DIADA DEL CLUB EXCURSIONISTA DE GRÀCIA - 91è ANIVERSARI

El passat dia 13 de gener vam celebrar als Prats del Rei, a la comarca de l'Anoia, l'aniversari del nostre Club. La Junta Directiva i la Secció de Cultura vam considerar com una molt bona opció fer coincidir la Diada del Club Excursionista de Gràcia amb la diada anual Occitana representada pel Cercle d'Agermanament Occitano-Català (CAOC). El resultat va ser una festa molt amena, diferent, especial i enriquidora. El nostre Club va omplir de gom a gom un autocar que ens portava directament als Prats del Rei. A les nou del matí sortia l'autocar i cap a l'autovia ens vam endinsar. El dia prometia, segons prediccions meteorològiques, força tapat, fred i humit, però no va tenir prou força per tirar enrere una diada tan especial com la que vam viure. Sí, remarco, que de fred en feia. El viatge va ser amenitzat per la filla de la Dolors Làzaro, Elsa Castellà, que ens va estar explicant el que faríem durant el dia amb tot de detalls històrics, bèl·lics i arqueològics.

En arribar, vam coincidir amb l'autocar dels occitans. Vam visitar la Torre Medieval de la Manresa (segle XI). Allà, a la sala del castell, ens van passar un audiovisual molt interessant e n commemoració dels tres-cents anys de la batalla dels Prats del Rei, concretament

del 24 de desembre del 1711. Es va descriure com una de les batalles més importants de la Guerra de Successió, on els Borbons foren derrotats.

Un cop finalitzat l'audiovisual, vam pujar als autocars i ens vam dirigir cap al centre del poble, ja que a les 12 vam poder gaudir d'una missa occitana a l'església de Santa Maria, concelebrada per monsenyor Valentí Miserachs, compositor, director coral de Santa Maria la Major del Vaticà (Roma), conjuntament amb els clergues occitanistes mossèn Carles Riera, lingüista, mossèn Josep Cardús, vicepresident primer del CAOC, mossèn Jaume Sala

Cortada, professor de filosofia, i mossèn Climent Forner, poeta. Alhora, ens va acompanyar la coral Mare de Déu del Portal i l'actuació del cor Trimblants.

Quan va finalitzar la missa, vam dirigir-nos cap al restaurant, uns a peu i d'altres en autocar. Aquest cop ens vam haver de separar els occitans i els socis, atès que els restaurants de la zona no donaven cabuda a tanta gent. Allà vam poder coincidir amb socis que van venir en cotxes particulars i que tampoc no van voler perdre's aquest dia tan especial. La gana va quedar saciada amb el menú que ens tenien preparat. Va ser excel·lent i tots plegats vam gaudir d'un dinar de celebració molt emotiu, on els somriures i la complicitat dels socis van quedar patents en aquest 91è aniversari. Un cop acabat el dinar, la nostra presidenta va fer el lliurament de medalles de reconeixement a l'antiguitat pels 25 i 50 anys de socis i de fidelitat al Club.

Els socis guardonats varen ser:

50 anys

**Elsa Castellà i Làzaro
Ricard Alsina i Vicente
Rosabel Méndez i Cerdan
Joaquim Forgas i Picazo
Antoni Moreno i Zambrana
Antoni Moreno i Sans
Josep M. Vila i Alemany**

25 anys

**Frederic Lanzaco i Puig
Ester Rubinat i Petit
Francesc Pedrós i Puig**

Enhorabona a tots vosaltres!

Un cop entregades les medalles, motiu suficient per fer sorgir les emocions, vam tornar al poble de la mateixa manera que vam anar al restaurant, uns a peu i d'altres en autocar. La tarda ens esperava plena de diverses activitats, primerament a l'església parroquial, on hi va haver un acte cultural occitanocatalà:

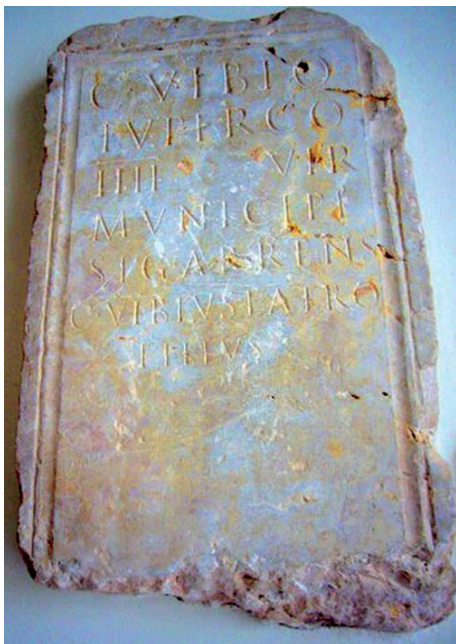

- **Menció especial al Club Excursionista de Gràcia pel 91è aniversari de la seva fundació**
- **Dues entitats agermanades del barri de Gràcia de Barcelona**
- **Occitània, la nació germana**

En acabar l'acte, els aplaudiments i la gratitud eren presents a tota l'església. Aleshores hi ha havia dues opcions:

- **Visitar el Museu Arqueològic Josep Castella Real**
- **Gaudir del pessebre vivent dels Prats del Rei a un preu de 6 euros per visitant**

La visita al museu va ser guiada per M. Dolors Lázaro Palaú, arqueòloga i directora del Museu. Amb la seva experiència, va fer de la visita una tornada enrere en el temps, impregnant-nos a tots de la seva saviesa i coneixement d'aquest món.

A les 18:30 hores va començar la representació del pessebre vivent pels carrers del poble, que va durar aproximadament una hora, acompanyada d'un berenar amb pa, fuet i alguna cosa més, gentilesa del poble de Prats de Rei.

Qui va considerar no visitar el pessebre ens va esperar ben calentet i entre tisanes al bar del poble, on s'estava la mar de bé.

Un cop acabada la visita del pessebre, ens vam retrobar tots de nou, vam acomiadar-nos dels occitans i vam fer la tornada cap a Barcelona.

Volem aprofitar per fer especial menció de tots els socis que ens van acompanyar en aquest dia i també dels que no van poder ser-hi. Dels occitans, per compartir aquesta trobada i diada, i de totes les persones i entitats del poble dels Prats del Rei, que es van implicar tant en aquesta jornada històrica del nostre Club i el seu 91è aniversari.

Moltes gràcies i per molts anys, CEG!

Irene Morrus Martínez

(Fotografies a la portada i contraportada, pàg. 60)

OCCITÀNIA

“Mas perquè, perquè m’an pas dit à l’escòla lo nom de mon país?”

Occitània és una nació europea mil·lenària. És una terra amb llengua i història pròpies i un poble que es perfila al llarg del temps gràcies a l’aportació ètnica de celtas, ibers, lígurs, grecs, romans i visigots.

Amb l’Imperi carolingi, Occitània esdevé una confederació de diversitats polítiques. Els occitans es constitueixen, a l’edat mitjana, en una civilització molt avançada a Europa. Al llarg de l’edat mitjana i fins a l’època moderna, els territoris occitans no veuen respectades les seves institucions i perden progressivament les seves llibertats.

Avui, Occitània està políticament dividida entre els Estats espanyol, italià i francès, on s’ubica la major part del seu territori i població. No és reconeguda internacionalment com a entitat política, però la llengua occitana és oficial al Principat de Catalunya i a l’Aran, d’on és la llengua pròpia.

Per fer-nos una idea de les dimensions geogràfiques i humanes d’Occitània, ens centrarem en el territori on es parla l’occità: es tracta d’una unitat amb 16 milions d’habitants distribuïts en 190.000 quilòmetres quadrats.

Occitània és en realitat pròxima i al mateix temps desconeguda per a la ciutadania de la Catalunya actual. La percepció que en tenen els catalans i les catalanes sovint se cenyeix a l’enclavament de l’Aran, adscrit a Catalunya i admirat per la seva oferta paisatgística, turística i cultural, però que representa només una petita part del territori.

El mateix passa amb l’occità. En general, a Catalunya només se’n coneix l’aranès, que és la variant dialectal gascona pròpia de l’Aran i només una de les peces que constitueixen el gran mosaic de la llengua occitana. Actualment, però, ja s’imparteixen classes en occità en diferents llocs de Catalunya.

L’època moderna comença amb la prohibició de l’occità a l’escrit públic (edicte de Villers-Cotterêts, 1539). La centralització i l’absolutisme francès del segle XVII topen amb les institucions pròpies. La Revolució Francesa del 1789 i la III República del 1871 accentuen la lluita contra la llengua occitana en un context de nacionalisme francès exacerbada. Aquesta lluita és al punt més fort quan els vinyaters llenguadocians es revoltien el 1907.

Malgrat tot, poc temps abans, Frederic Mistral rep el premi Nobel de literatura el 1904. Les dues guerres mundials, amb les seves nombroses víctimes, fan entrar violentament els occitans en el segle XX. Després del 1945, la urbanització i el desenvolupament dels mitjans de comunicació en un estat centralitzat dificulten la transmissió familiar de l’occità. Però, a partir del decenni del 1960, el moviment reivindicatiu occitanista cultural i polític creix i permet alguns progressos significatius.

L’occità és una llengua neoromànica occidental. Les denominacions *occità* i *llengua occitana* provenen del llatí *hoc* (‘això’), que en occità esdevé *oc* (‘sí’). D’aquest mateix terme deriva també *lengadòc* (‘llengua d’oc’), que avui dia dóna nom a un dels dialectes, si bé havia servit per denominar el conjunt de la llengua. El mateix va passar amb les denominacions *provençal*, *llemosí* o *gascó*, que foren emprades per denominar l’occità en diversos moments històrics. Es calcula que parlen occità tres milions de persones.

L’occità antic i modern es desglossa en les varietats dialectals següents: el llemosí, l’alvernès, el provençal alpi, el gascó, el llenguadocià i el provençal.

L’occità i el català

Occità i català són dues llengües bessones a la geografia, amb contactes i paral·lelismes històrics i també amb una gran afinitat en les estructures lingüístiques.

Occità

A diu siatz
Mercé (plan)
Òc, non, non (o) sabi pas

Benvengut -uda, como va?, va plan?

Perdon, perdonatz, si vos plats

Qui, que, quand, quant, ont, coma

Non (o) compreni pas.

Català

Adéu-siau
Mercès (pla)
Sí, no, no (ho) sé pas

Benvingut -uda, com va?,
va bé?

Perdó, perdoneu, si us plau

Qui, què, quan, quant, on,
com

No (ho) comprenc pas

Al llarg dels segles, els catalans i occitans han mantingut intenses relacions polítiques i culturals. A més, comparteixen importants paral·lelismes històrics. Tot plegat ha configurat un àmbit de relacions anomenat espai occitanocatalà.

pràctic de la República dedicat a facilitar la comunicació entre tots els ciutadans va agafar un caire pervers: s'entestava en la unitat cultural i lingüística; s'humiliava i castigava tot aquell que parlés un mot de patuès. Es va treballar sobretot des de l'escola per suprimir qualsevol llengua que no fos la francesa.

Conseqüència

Jules Ferry (1832-1893), que era cap de govern de França, va instaurar una sèrie d'estrictes mesures, que incloïen càstigs als nens quan parlessin una altra llengua. L'Administració central francesa va aconseguir que els occitans creguessin que la seva llengua era una forma de francès mal parlat i propi d'ignorants. Què us recorda això?

Des del 1962 fins al 2000 la Secció de Càmping del nostre Club va organitzar uns ral-lis d'amistat amb amics occitans. Uns ral-lis que ens van permetre conèixer el tema occità, encara que ells no el parlaven amb nosaltres. Aquí volem transmetre la cançó que ens dedicaven en acollir-nos i que és l'himne occità.

<http://www.puntaireslagarriga.entitats.lagarriga.cat>

Història

Mentre Jules Grévy (1807-1891) era president de la Tercera República francesa, Jules Ferry era el cap de govern de França. Fou llavors quan es va imposar l'ensenyament obligatori, gratuït i laic. Però aquell projecte

Bibliografia:
Generalitat de Catalunya

Dolors Lázaro i Palau

Una cultura viva i arrelada

La bandera occitana és una ensenya característica material i estètica des de mil·lenària que representa el poble l'antiguitat. La creu occitana té semblances notables amb altres creus, com la copta, la bizantina o la grega.

Si canta

Himne occità

Dejós ma fenèstra
I a un aucelon
Tota la nuèit canta
Canta sa cançon

REFRANH:

*Si canta, que cante
Canta pas per ieu
Canta per ma mia
Que es al luènh de ieu*

Aquèlas montanhas
Que tan altas son
M'empachan de véser
Mas amors ont son

Si canta...

Baissatz-vos, montanhas
Planas, levatz-vos
Per que pòsca véser
Mas amors ont son

Si canta...

A L'ARAN:

Aqueres montanhas
Que tan nautes son
M'ampeishen de véder
Mèns amors a on son

*Nosaltres som ciutadans d'un poble
que ha estat lliure i que ho vol tornar a ser.*

*Els drets dels pobles i el dels homes a fer-los prevaler
no prescriuen mai.*

Francesc Macià

LXXIX Aniversari
del traspàs del President de Catalunya

Francesc Macià

(Vilanova i la Geltrú, 1859 – Barcelona, 1933)

Nadal 2012

Indrets del Record

Cant de la Independència

Nova lletra de: *El Cant dels ocells*

En veure despuntar
el màxim lluminar
damunt de la consciència,
perquè no hi ha demà
l'Estel ens fa cridar:
Volem la Independència!

Arriben els dofins
solcant antics camins
de blava transparència;
pel més profund del mar
pregonen a l'atzar:
Volem la Independència!

Les eugues i els cavalls
que corren per les valls
en pròdiga llicència,
enllà de tot perill
proclamen d'un renill:
Volem la Independència!

Els àngels que hi ha al cel,
sentint pujar l'anhel,
l'acullen amb clemència;
i fent sonar timbals
afirmen solemniais:
Volem la Independència!

I esclata l'Univers
amb llum a cada vers
en recollir l'herència;
i els astres bategant
l'escampen tot cantant:
Volem la Independència!

Jordi BILBENY

X DIADA DE VERDAGUER EXCURSIONISTA

DIUMENGE, 17 DE MARÇ DE 2013

**MATÍ: RECORREGUTS PER COLLSEROLA FINS A
VIL·LA JOANA**

Itinerari - 1 (2.45 h)	Trobada: 7.15 h. Estació Pl. Catalunya-Rodalies. (Destinació Molins de Rei, línia R4)
Itinerari - 2 (2.00 h)	Sortida: 9.00 h. Estació superior funicular de Vallvidrera.
Itinerari - 3 (1.00 h)	Sortida: 10.30 h. Estació superior funicular de Vallvidrera.
Itinerari - 4 (3.00 h)	Trobada: Max. 8.45 h. Estació de Sant Cugat (Renfe) amb grup procedent de Mollet del Vallès.

MIGDIA: ACTES A VIL·LA JOANA

A les 12.00 h	Sessió Verdaguèria.
A les 13.00 h	Lliurament del llibre de la <i>X Diada</i>. Ofrena d'un ram de llorer a la placa commemorativa.

Amb el patrocini de: **FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA.**

SENDERISME

CAMÍ DE SANT JAUME I ÀPAT DE NADAL

Com cada any, en la sortida propera al Nadal fem una etapa més suau per acabar-la amb un àpat de restaurant. És una celebració esperada per tots. Entaulats, amb unes bones menges, ganes de barrila i xerimola, regalets per a tots, brindis i parlaments i, sobretot, bons desitjos i projectes per a les noves singladures personals i col·lectives.

L'etapa de Figueres a Bàscara s'esqueia a l'ocasió. Força planera i sense dificultats, enllaça els nuclis de diversos pobles de l'Alt Empordà: Santa Llogaia d'Àlguema, Borrassà, Creixell, Pontós i Bàscara.

L'autocar ens va deixar a la sortida de Figueres, just a la cruïlla amb el carrer de Santa Llogaia. Seguïrem per la vorera de la carretera fins a l'agregat de les Forques i després entrarem a Santa Llogaia (2,4 km). Actualment és un poble de nova construcció i residencial que s'ha fet famós per ser un nucli clau de la nova línia de molt alta tensió, de 400 kV, que de Besanó ha d'arribar a Baixàs (el Rosselló). Aquí la línia passarà a ser subterrània mercès a la pressió que han exercit els pobles afectats. Malgrat que hom en critica que els únics beneficiats siguin el Govern espanyol i les companyies elèctriques, s'espera que la subestació de Santa Llogaia tingui una derivació que beneficiï les comarques properes.

Seguim ara per camí de terra una mica cap a ponent per salvar l'autopista per un pas elevat. Estem en zona de grans infraestructures. Poca estona després entrem a Borrassà (5,4 km), just per on hi ha la plaça de la Geometria (foto 1). Curiosa distribució de les zones enjardinades que, amb l'ajuda de panells informatius, ens il·lustren empíricament sobre els fenòmens geomètrics més coneguts.

De Borrassà se'n destaca l'alçada del campanar, que contrasta amb la modèstia de la nau de l'església. Hom diu: "Les meravelles de Borrassà: cal Batlle i el campanar" (foto 2). No és estrany, ja que des de dalt s'hi albiren fins a vint-i-cinc pobles.

Sense deixar el terme, arribem a l'agregat de Creixell (7,5 km), on retrobem la riera d'Àlguema, que va alimentar d'energia el molí de Creixell (foto 3), que va ser famós i gaudia d'uns atàvics privilegis que obligaven molts pobles de la contrada a anar-hi a moldre. Per això encara es conserva la dita "A Creixell lleven la pell". Més recentment

es va fer famós el lladre i assassí anomenat el rellotger de Creixell. A finals del segle XIX, aquest rellotger, discret i complidor, acostumat a anar per les cases a fer les reparacions, i coneixedor dels seus amagatalls, armaris i rajoles i dels costums dels seus habitants, es dedicava a robar i, quan el cas ho requeria, a assassinar els seus ocupants, ja que tenia com a màxima "els morts no parlen". Es va trigar molt a descobrir-lo, atès que ningú no sospitava d'ell. I quan li van caure les acusacions de la justícia, encara tenia molts defensors. Fins molts anys després de la seva captura i mort prop del pont de l'Areny, a Girona, va regnar una mena de llei del silenci entre els molts que hi confiaven. Josep Pla en va fer un conegut relat, editat per Destino el 2008.

Seguint el camí, ara ens apropem a l'autopista, però sense travessar-la fem cap a Pontós. Abans ens desviem per visitar la torre de l'Àngel (10,5 km) (foto 4), antiga torre de telegrafia òptica recentment restaurada a instància del rector del poble, el qual va saber-ne valorar l'interès històric i arquitectònic i, no cal dir, el sorprenent abast com a mirador d'un turó de 135 metres amagat pel bosc. La telegrafia òptica va ser creada a França, però aviat va ser incorporada a Catalunya amb finalitats militars arran de la darrera carlina. Constava d'algunes torres de nova construcció i de moltes aprofitant campanars, amb una instal·lació de braços oscil·lants acabats en boles que es veien amb ullera allargavista a distàncies de 10 quilòmetres aproximadament, i amb la qual es podien representar seqüències numèriques que, codificades, donaven la informació. Com que no era útil de nit, l'invent de Morse la va fer obsoleta. A Barcelona encara es conserva la del castell de Montjuïc.

Recuperant el camí, arribem a Pontós (11,3 km). Hi fem una parada entretinguts davant de dues grans cases ben restaurades, i seguim per passar per sota de l'esperada línia del TGV. Finalment, arribem a la N-II, que ens portarà a entrar a Bàscara (15,3 km) pel voral de vianants segregat

Isclé (foto 5) i el pessebre vivent. Però ja no ens hi entretenim: ens esperen al restaurant Les Roques de Calabuig.

L'àpat, molt nadalenc i ben preparat, anima els setanta-quatre participants a celebrar la cloenda de l'any senderista: amb brindis i bons desitjos, fer cagar el tió amb regals per a tots, parlaments i vers de Nadal dalt d'un tamboret (foto 6). I,enguany, de manera especial, va tenir el relleu de comiat la Maria Victòria Oyhamburu, que se'n torna a la seva terra argentina després d'haver-nos acompanyat durant vuit anys com a sòcia molt activa i haver-se integrat a la nostra terra, parlant i sentint-se catalana (foto 7). Li vam lliurar uns regals molt sentits, que ens va agrair amb uns mots que palesaven el gran cor que s'ha abocat durant aquest temps en tots nosaltres.

per una barana que no ens lliura de la feredat del tràfec de camions de gran tonatge, sobretot en els dos revolts del pont sobre el Fluvià. El poble és conegut per l'hipòdrom vora el riu, el retaule del Crist del Fluvià a l'església de Sant

Roger Lloses

(Fotografies a la contraportada, pàg.59)

Caminades Barnatresc

Hola, amics:

Ja sou molts els que coneixeu les Barnatresc, però per a qui les desconegui són caminades-passejades –torno a dir, caminades-passejades– de l'Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès, de la qual la nostra entitat, que també organitza una d'aquestes sortides, forma part. Del que es tracta és de caminar i gaudir del lloc per on es passa. Tenen lloc els diumenges al matí i tenen una durada de 10 a 12 quilòmetres; per tant, estan a l'abast de tothom.

Són itineraris metropolitans per diferents llocs de Barcelona. L'hora de sortida és optativa de les 9 a les 9:30 hores i la participació és gratuïta; només cal inscriure's a la sortida omplint un full de ruta.

Aquests són els dies de les Barnatresc programades per a aquest any i les entitats que les organitzen.

Data	Entitat	Caminada
27 de gener	AEEB	Caminada de Barcelona
17 de febrer	AEEB	Caminada de l'Olimpisme
17 de març	UEC d'Horta	Caminada a Horta
14 d'abril	AEEF	Caminada Besòs – Llobregat
12 de maig	CE Gràcia	Caminada de Gràcia
16 de juny	AE Muntanya	Caminada a Sant Andreu
29/30 de juny	AEEF	Caminada Nocturna
29 de setembre	UEC de Sants	Caminada de Sants
19 i 20 d'octubre	ACIB	Barnatresc Internacional
17 de novembre	FE Barcelona	Caminada a Montjuïc
15 de desembre	AE Muntanya	Caminada del Nadal Solidari

Si voleu més informació de l'itinerari, quinze dies abans de cada caminada podeu entrar a Internet en aquesta adreça: <http://www.euro-senders.com/barnatresc>.

Rafel Saperas

INAUGURACIÓ DE LA 3a MOSTRA FOTOGRÀFICA

Després d'un breu ajornament d'una setmana per necessitats organitzatives, atès l'augment d'activitats en aquesta època de l'any i l'endèmica falta d'espais al nostre estatge, el dijous 27 de desembre es va inaugurar la 3a Mostra fotogràfica del nostre Grup.

Sota el tema de l'aigua, tal com indicaven les bases, s'hi van presentar trenta-sis obres corresponents a catorze autors.

L'acte es va encetar amb la votació dels socis, que van passar a visitar l'exposició per dirimir la menció del públic. A continuació, en Toni Vives, en nom del

Premiats i el Jurat-R.Lloses

jurat, que en aquesta ocasió estava format per ell mateix i en Jordi Heredia, va donar a conèixer les obres mereixedores de les tres mencions, les raons de la seva rellevància sobre les altres i, també, va destacar la millora general en la qualitat de totes les obres presentades. Així mateix, va fer constar que en el decurs de les successives Mostres s'ha notat una més gran autoexigència en els autors, però segurament també han donat fruit els coneixements obtinguts en el Curs de Fotografia Digital que va organitzar el Grup abans de l'estiu i on van participar vint-i-dos cursetistes.

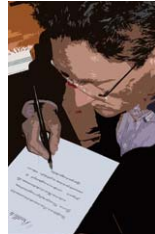
Seguidament, s'obriren les pliques per assignar els pseudònims als seus autors i fer el recompte de la votació popular, i es va fer el lliurament de les quatre mencions i els obsequis recordatoris corresponents a premiats i autors participants.

Els fotògrafs participants, el nombre d'obres (indicat entre parèntesis) i els premis van ser:

1. Antoni Moreno (3)
2. Gisela Cabré (2), 2a menció - títol: *L'aigua de la senderista*
3. Isabel Jové (3)
4. Jaume Silvente (3), 1a menció - títol: *Salt glaçat*
5. Jordi Heredia (2)
6. Manel Arnau (3)
7. Manel Sánchez (3), 3a menció - títol: *Formes*; i menció del públic - títol: *Camí vora riu*
8. Marta Pina (3)
9. Olga Ribas (1)
10. Ramon Izquierdo (3)
11. Ramon Ripoll (1)
12. Robert Riu (3)
13. Roger Lloses (3)
14. Rosa M. Miró (3)

Roger Lloses

SOBRE LES ERMITES 'OKUPADES'

Aquests darrers dies s'ha produït un debat sobre les ermites 'okupades' de Montserrat.

Arran d'un breu article publicat per Jordi Solà i Franquesa en la nostra revista *Mai Enrera* número 456, sembla que s'ha desencadenat un debat entre excursionistes, escaladors, amants de la muntanya de Montserrat i, no cal dir-ho, la comunitat del monestir, el Patronat i responsables de l'Administració que han de garantir el control de riscos ambientals per a la nostra emblemàtica muntanya.

El fet és que l'ús de les ermites s'està veient modificat a causa de nous hàbits dels seus ocupants, segurament motivats per les diferents derivacions de la crisi que patim: econòmica i de valors.

Les denúncies de deixadesa, brutícia, estralls al bosc i instal·lacions, que poden provocar incendis, a més de no complir-se els protocols que cal respectar per esdevenir ermita, han fet incorporar el neologisme *okupa* per descriure la situació actual a diverses ermites.

En el diari *Nació Digital.cat*, s'ha publicat un article –seguit del fòrum de debat–, signat per Albert Balanzà (<http://www.naciodigital.cat/noticia/51013/ermite/okupades/montserrat>) en què, fent referència a l'article anterior esmentat d'en Solà i Franquesa a la nostra revista, fa un repàs de la situació que afecta les ermites de la Trinitat, Santa Anna, Santa Caterina i Sant Martí. Malgrat que ja hi ha hagut contactes entre Bombers, Protecció Civil, el món excursionista i el Patronat de la Muntanya, la situació està sense solució.

Hi ha molts llocs a Catalunya que han estat, i malauradament estaran, utilitzats com a recurs per la impossibilitat de disposar d'un habitatge digne com els drets fonamentals haurien de garantir. Però, simultàniament, hem de respectar que nous ermitans triïn aquesta austera opció de vida per raons espirituals, com és el cas dels ocupants de Santa Maria del Bosc i altres ermites del terme d'Agullana, on religiosos dominics exerceixen la seva vocació: <http://www.catradio.cat/audio/700156/La-nit-dels-ignorants-20-2a-hora>, <http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/2009/04/10/pagina-4/77385531/pdf.html>.

El debat és obert i, mentrestant, caldrà estar atents i esmerçar uns recursos escassos per vetllar que els mals usos no puguin causar danys que s'hagin de lamentar.

SCRIBA

(Fotografies a la contraportada, pàg. 38)

GEDE

MONTSERRAT - SANT JERONI

El Contrapuntal Via Encantations

145 m A-1, A-2, V, V+

1ª T 20 m IV

Situats sota el pany de paret, ens enfilarem per una placa buscant les preses més adequades, ja que són petites i una mica inestables; en aquesta tirada no trobarem cap assegurança fixa, però els arbusts dels costats ens permetran posar-hi alguna cosa; la reunió la farem en un arbre que trobarem a la nostra esquerra, per evitar l'impacte de les pedres si ens situem en la reunió original.

2ª T 30 m IV

Tirada calcada a l'anterior, més llarga i amb un pitó; la reunió la farem en un gran arbre que hi ha situat a l'esquerra, tot just quan la paret es torna vertical.

3ª T 30 m V, A-1

Sortirem de la reunió flanquejant uns metres per terreny una mica incert fins a arribar a sota del primer pitó, que es troba a dos metres per sobre nostre; a partir d'aquest punt l'escalada és en tècnica d'artificial; trobarem alguns passos llargs i com que la vuitena assegurança està petada haurem d'estirar-nos molt per arribar a la següent peça; continuarem així fins a arribar a una petita balma, on farem una incòmoda reunió de pitons i un ancoratge d'anella.

4ª T 35 m A-2, A-1, V (V+), IV+

Tirada molt treballada i fina; sortirem de la reunió superant el desplom i, amb tècnica d'artificial sobre pitons de l'època, anirem progressant; un cop passada la zona més vertical, anirem cap a l'esquerra per anar a un petit diedre amb presa cantelluda però amb trossos inestables; superat aquest tram, continuarem en diagonal per cercar les preses més adients fins a arribar a una reunió de pitons i dos ancoratges d'anella, més còmoda que l'anterior.

5ª T 30 m IV+, V

Sortirem de la reunió amb tendència a la dreta per situar-nos sota d'un altre pany de roca cantelluda i amb algunes parts inestables.

Si es vol, abans de situar-se sota la paret, es pot fer una diagonal cap a l'esquerra, i amb presa bona ens situarem a l'aresta que porta al cim.

Descens

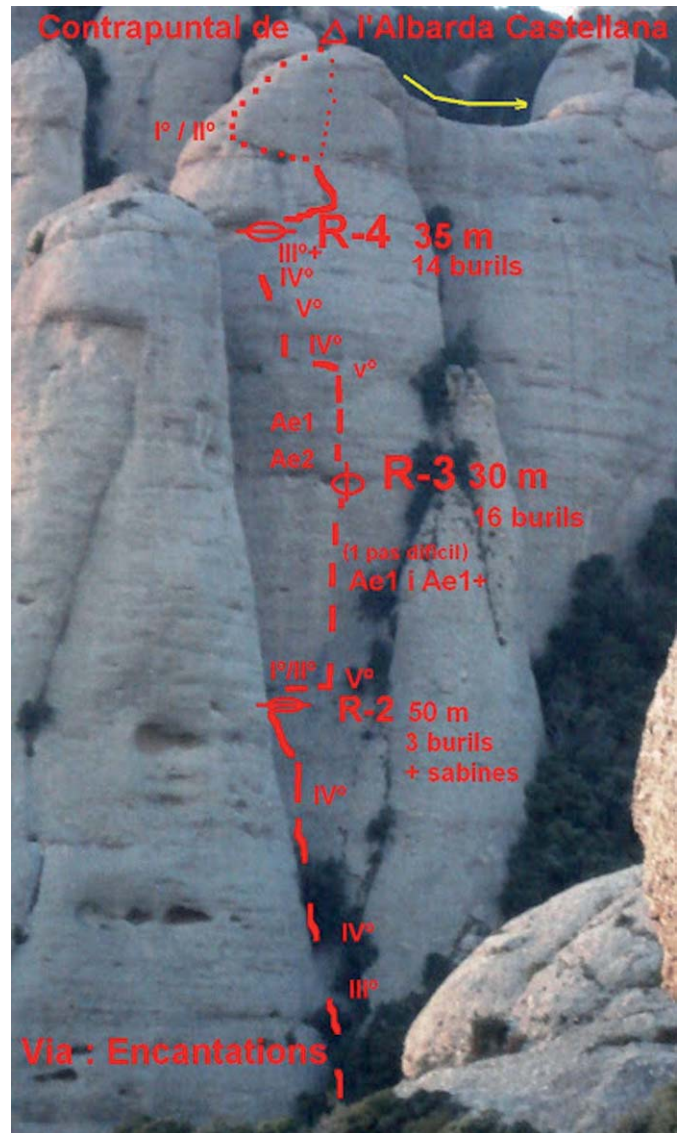
Remuntant el llom de les agulles, arribarem al capdamunt, on començarem el descens pel costat oposat i sempre en direcció al camí que porta a Sant Jeroni; un cop s'acaba la baixada per les roques, s'insinua un camí de terra que va a parar a una zona boscosa, i al cap de pocs metres veurem el pou d'aigua i el camí al costat.

Accés

Pel camí de Sant Jeroni, uns metres abans de creuar el pont, a mà esquerra surt el camí que porta al Puntal de l'Albarda; en pocs minuts estarem al peu de via.

Descripció

Típica via dels anys vuitanta, amb un equipament original amb alguna reunió reforçada amb ancoratges d'anella i una graduació totalment infravalorada; perquè us feu una idea del que ens hem trobat, us en fem la ressenya original i una còpia amb la graduació que creiem que pot ser la real.

Plaça del Diamant 9 - 08012 Barcelona
Tel i Fax: 93 218 41 17
www.espeleonus.com
info@espeleonus.com

MONTSERRAT - L'ARTIGA
ALTA
Roca de la Palleta Via Dersu
Uzala
230 m V+

1ª T 40 m V+

Situats sota una fissura que podrem utilitzar, o bé per l'aresta, començarem l'escalada per terreny fàcil que de mica en mica es va tornant vertical però amb bona presa; arribant a la reunió la dificultat augmenta amb un pas de dificultat; malgrat tot, haurem d'anar amb compte, ja que hi ha algun tros amb roca delicada i una part del recorregut és molt sorrenc; la tirada és ben assegurada però si volem podrem afegir-hi alguna peça més; la reunió és incòmoda.

2ª T 35 m -V

Sortirem amb tendència a la dreta per anar cercant el camí més lògic; les preses ja són més segures i durant el recorregut anirem trobant ancoratges d'anella que ens indicaran el camí sempre amb tendència a l'esquerra fins a arribar a una alzina, on farem la reunió.

3ª T 25 m V

Davant nostre se'ns presenta un magnífic diedre, que equiparem al nostre gust; amb molt bona presa, podrem ascendir tant pel costat dret com l'esquerra; sens dubte la millor tirada de la via, i només per aquesta ja val la pena pujar-hi superat el diedre i amb tendència a l'esquerra, arribarem sota el sostre, que és on farem la reunió.

4ª T 45 m -V

Sortim de la reunió per l'esquerra pujant una mica, per després anar a la placa on veurem un parell d'ancoratges d'anella seguits; la millor manera d'arribar-hi és situar-se damunt d'una arrel; la roca és bona i la presa abundant; seguirem el camí que ens marquen els ancoratges d'anella fins a arribar a un punt, a la nostra dreta, on veurem uns matolls amb un camí marcat entre ells que no seguirem, ja que des de l'ancoratge d'anella on veurem els matolls en línia recta, uns deu metres amunt, hi ha la reunió; si no ho fem així les cordes ens fregaran molt.

5ª T 50 m V

Sortim de la R cercant el camí més còmode sempre amb una mica de tendència a l'esquerra fins a situar-nos al costat d'un matoll al damunt del qual se'ns presenta una magnífica placa amb un ancoratge d'anella una mica alt, que guanyarem enfilant-nos una mica per la dreta; com que la roca és molt bona i la presa suficient, el nostre progrés serà ràpid i plaent, sempre assegurat per alguns ancoratges d'anella que podem qualificar de suficients.

6ª T 35 m, IV+

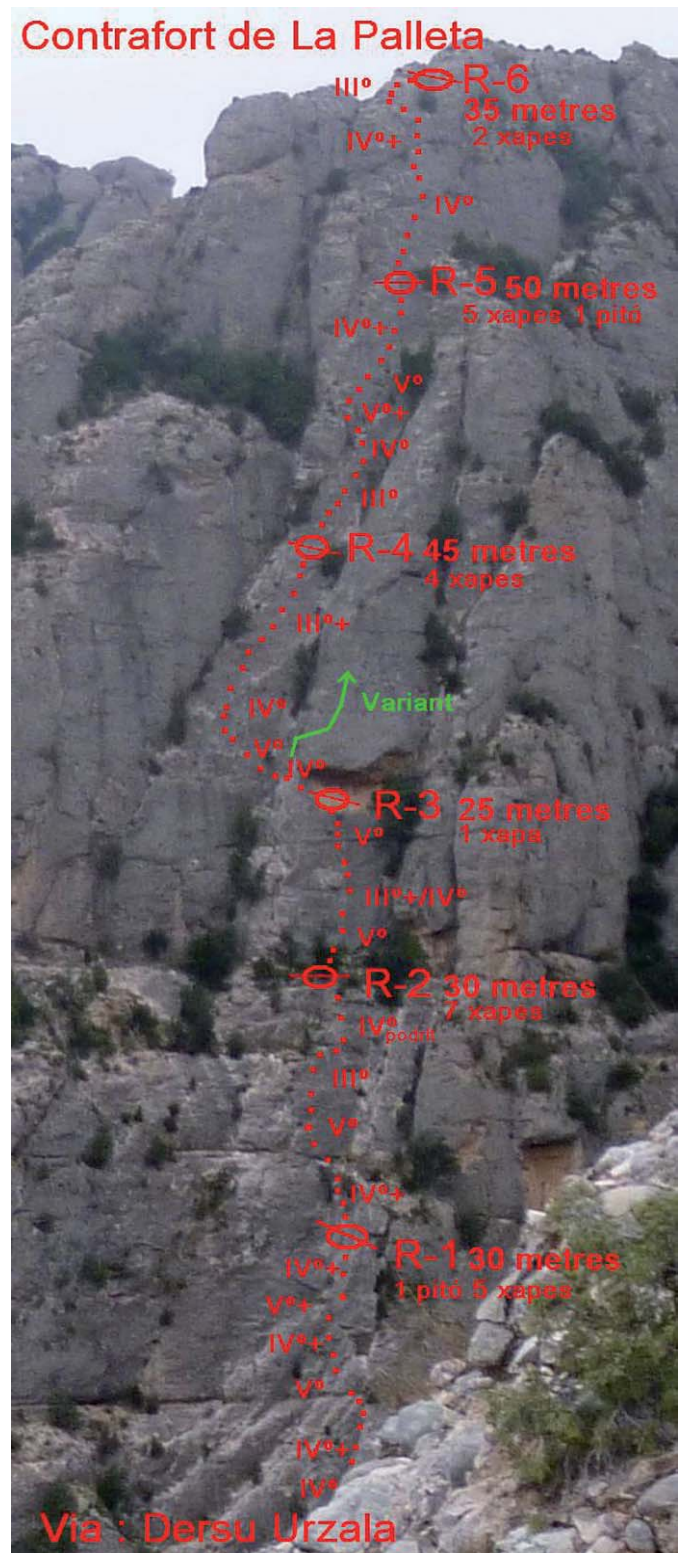
Sortirem de la reunió amb tendència a la dreta i al cap d'uns metres podrem posar un encastador d'expansió; en la mateixa direcció trobarem ancoratges d'anella que ens mostraran el camí; passats uns metres, veurem un arbre, que deixarem a la nostra dreta, ja que a la seva alçada hi ha un ancoratge d'anella que ens indica el camí; al cap de pocs metres veurem la reunió.

Descens

Farem un primer ràpel fins a la R-5 de la variant que va per la dreta de la via, després un segon ràpel fins a la R-4, un tercer ràpel fins a la R-2 i finalment un ràpel fins a peu de via.

Descripció

Aquesta és una via llarga variada, on trobarem tirades amb un escàs interès o desagradables per la roca i la sorra que hi ha a les preses, però també hi ha tirades de molt bona qualitat, com la tercera i la cinquena. És una via d'estil una mica alpí, on l'aventura té un component important i la lògica també.

MONTSERRAT - LA PROA

La Tonsura - Fissura Meta

A-1, V+, V 50 m

T-1

Situats sota un bloc de pedra, hi pujarem pel costat que ens sigui més còmode; a la dreta, amagats per les branques d'un arbust, hi veurem un espit i un cap de burí; atacarem la placa i a un metre més amunt veurem un altre espit; és el moment de treure l'estrep; situats a sobre, començarem a enfilar-nos per la fissura aprofitant les escasses opcions que ens dona la roca; uns metres més amunt, la fissura es torna una mica més amable i ens ofereix alguna presa més bona; ja fa estona que no trobem cap assegurança ni la possibilitat de posar-ne una; uns metres més amunt, sota una gran arrel mig seca es descobreix un pont de roca amb una llarga cinta, que aprofitarem; continuarem per l'escletxa fins a arribar a les branques, que haurem de passar per dintre; aquí hauria d'haver-hi la R-1, però no n'hi ha ni rastre.

Seguim cap a l'esquerra per una petita franja vermellova, on trobarem un pitó una mica sortit que aprofitarem per encintar; a partir d'aquí les coses es compliquen molt, moltíssim: una aresta molt vertical amb escadusseres preses petites i una roca no molt segura, un munt de metres sense cap assegurança ni possibilitat de posar-la; finalment, al cap d'uns deu metres l'aresta ens mostra una berruga que ens ajuda a poder progressar amb una mica més de *canto*, però la roca és força inestable i, un cop superada per la dreta, trobem un forat on, finalment després de molts metres, podem posar un encastador d'expansió; ja més tranquils, als tres metres veurem una escarpa mig sortida, però llavors haurem d'anar cap a la dreta i superar un petit mur ple de molsa seca amb preses petites; un espit d'una altra via acabarà de tranquil·litzar-nos i, llavors, amb una petita grimpada arribarem a la reunió de tres espits.

Descens

Uns cinc metres més amunt de la reunió hi ha un graó de ferro subjectat amb pasta química, que ens permetrà fer un ràpel de 50 metres fins a anar a espetegar damunt d'uns arbusts situats enfront de la cova del Cabrit.

Accés

Des del Bruc, agafarem la pista que va a la masia del Castell; prendrem la pista que porta a un camp d'oliveres, on acaba el torrent del Clot del Tambor; seguirem la pista que ràpidament s'enfila per les roques que ens menen a la Proa i, sota el monòlit, hi ha l'agulla de la Tonsura.

Descripció

Via curta, però molt intensa i molt exposada; personalment em va recordar molt l'aresta Brucs del Dit, però amb una roca més inestable; si no sou amants d'emocions fortes, no us hi acosteu!

Martí Santamaría

Companys de cordada

Aquest mes de gener es va produir un acte que no es gaire freqüent en el món de l'escalada. Les cordades acostumen

a ser sempre molt endogàmiques: hi ha temporades en què s'acostuma a escalar amb el mateix company. A vegades aquestes cordades duren anys, però no és habitual que la mateixa cordada coroni i acabi cent ascensions.

El cas és que Esteve Fabra i Martí Santamaria, dos veterans escaladors del GEDE, van celebrar el centenar d'ascensions escalant el contrafort de la Palleta i tenen ganes de continuar les passes del nostre bon company i amic Manel Guasch, que acaba de complir setanta-cinc anys i es troba en una fantàstica forma, com podeu comprovar en els seus escrits.

DENÚNCIA

Encara no s'ha esclarit el dissortat accident en què va morir el company Lluís Baciero al massís de Montserrat i ens arriba una nova notícia que ens hauria de posar en alerta màxima: hi ha una colla de personatges que, creient-se en el dret de decidir com han de ser les vies

d'escalada, últimament estan desequipant vies d'escalada a la regió de les Gorres. Segons informacions recollides, les darreres actuacions han estat desequipar la via Doctor Anton a la Magdalena Superior i la GEDE de la Gorra Frígia.

És possible que hi hagi un pla per desequipar més vies, i ja hi ha una víctima mortal per aquestes actuacions. Com que el GEDE és una part implicada en aquest afer, una actuació a tenir en consideració potser seria presentar les corresponents denúncies als Mossos d'Esquadra. Si es tracta d'un cas aïllat, ningú no farà res, però si les denúncies són presents i en un cert nombre, segurament s'actuarà, ja que la conducta d'aquests individus té responsabilitat criminal.

Martí Santamaria
Expresident del GEDE

VIATGES DEL CONVENI CEG-MUZTAG

Com cada any, i seguint la tasca iniciada entre el Club Excursionista de Gràcia i l'agència de viatges Muztag d'organitzar sortides internacionals, sobretot pensades per facilitar als socis i amics l'accés a regions del món on es poden fer activitats de muntanya, us volem presentar la proposta per a aquest any 2013.

Després de l'èxit del darrer viatge, el tresc al Kala Patthar, als peus de l'Everest, hem volgut seguir potenciant el tipus de sortida que permet combinar el turisme i els esports de muntanya.

Enguany el recorregut proposat és per dos països d'Àsia central, Kirguizistan i Uzbekistan. El projecte és sortir tots plegats el dia 6 d'agost cap a Bishkek, la capital kirguís, i un cop allà dividir-se els que fan el tresc de la glacera Inylchek Sud i el grup que només fa turisme per parcs naturals i ciutats importants del país. El dia 15 els dos grups es retrobaran a Bishkek, per prosseguir junts l'endemà cap a Tashkent (Uzbekistan). A partir d'aquest moment es recorreran les ciutats més significatives de la Ruta de la Seda: Khiva, Bukhara, Shakhrisabz i Samarcanda. El retorn a Barcelona des de Tashkent serà el dia 24 d'agost.

Al web del Club, i en format PDF, trobareu explicat en detalls el viatge, tant en l'opció de tresc i turisme com en la turística i prou. També podreu contemplar algunes imatges dels llocs per visitar.

Animeu-vos!

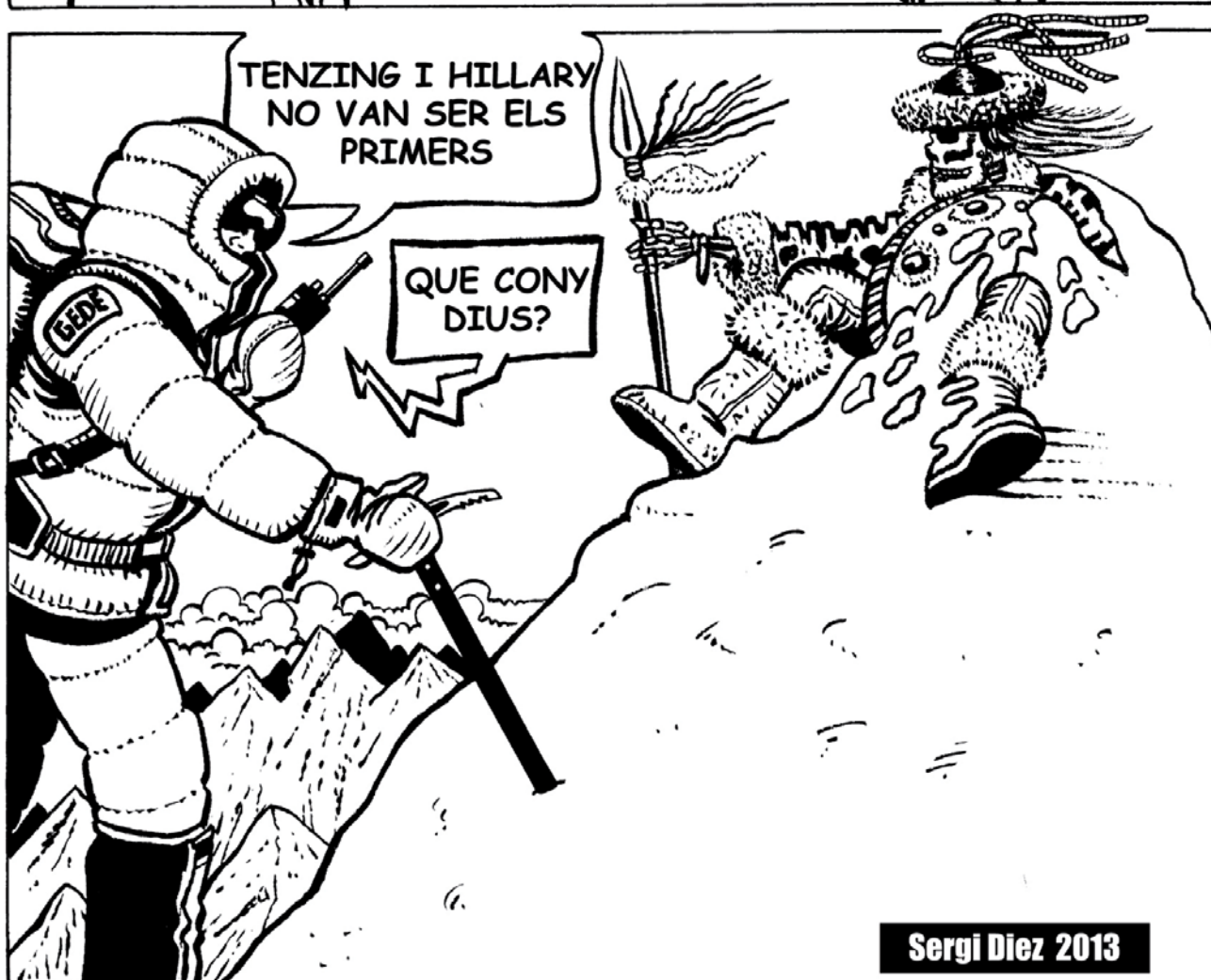
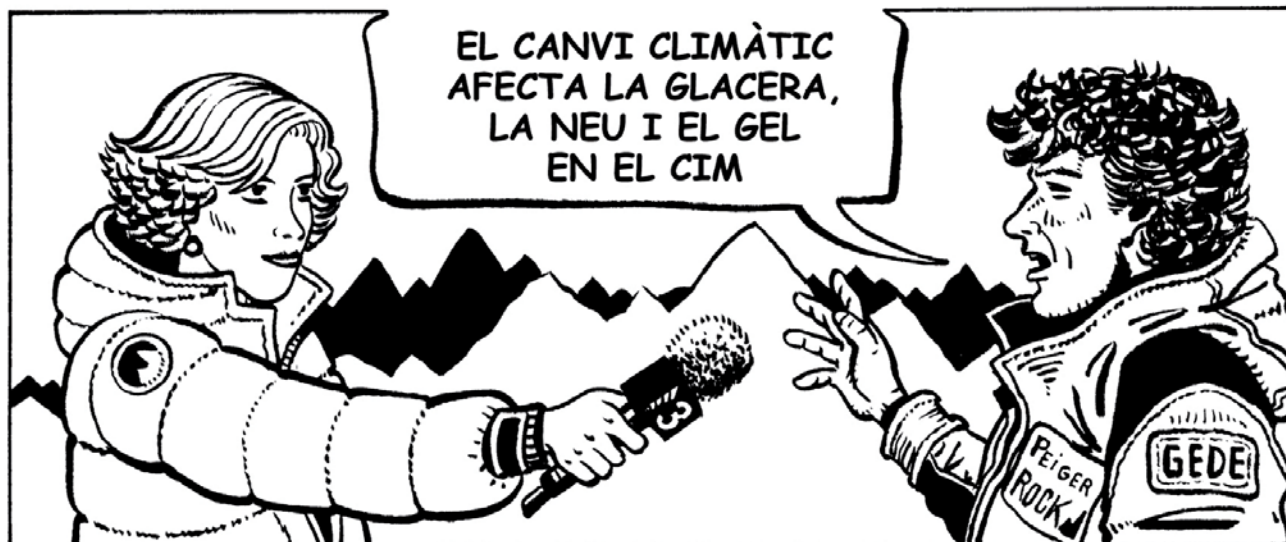
Toni Vives

**AGÈNCIA
DE VIATGES**

LO FURTI

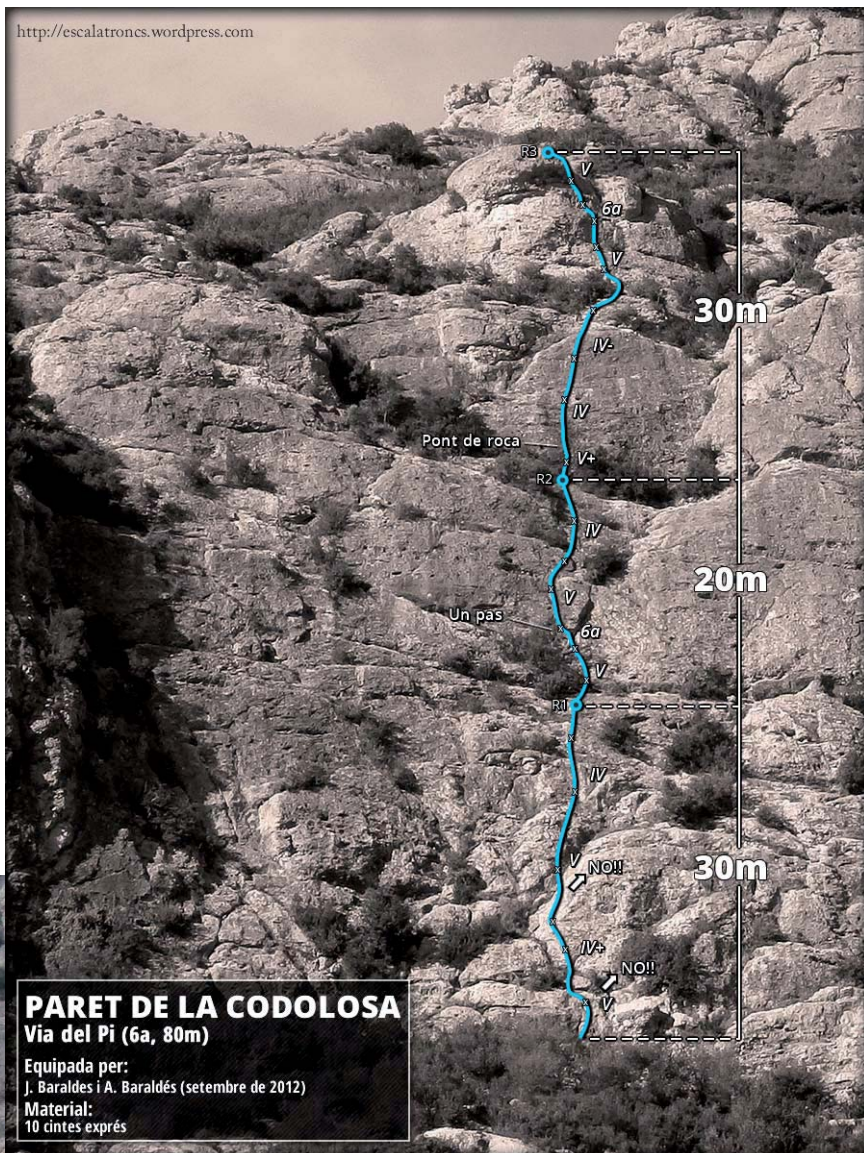
EVEREST CANVI CLIMÀTIC

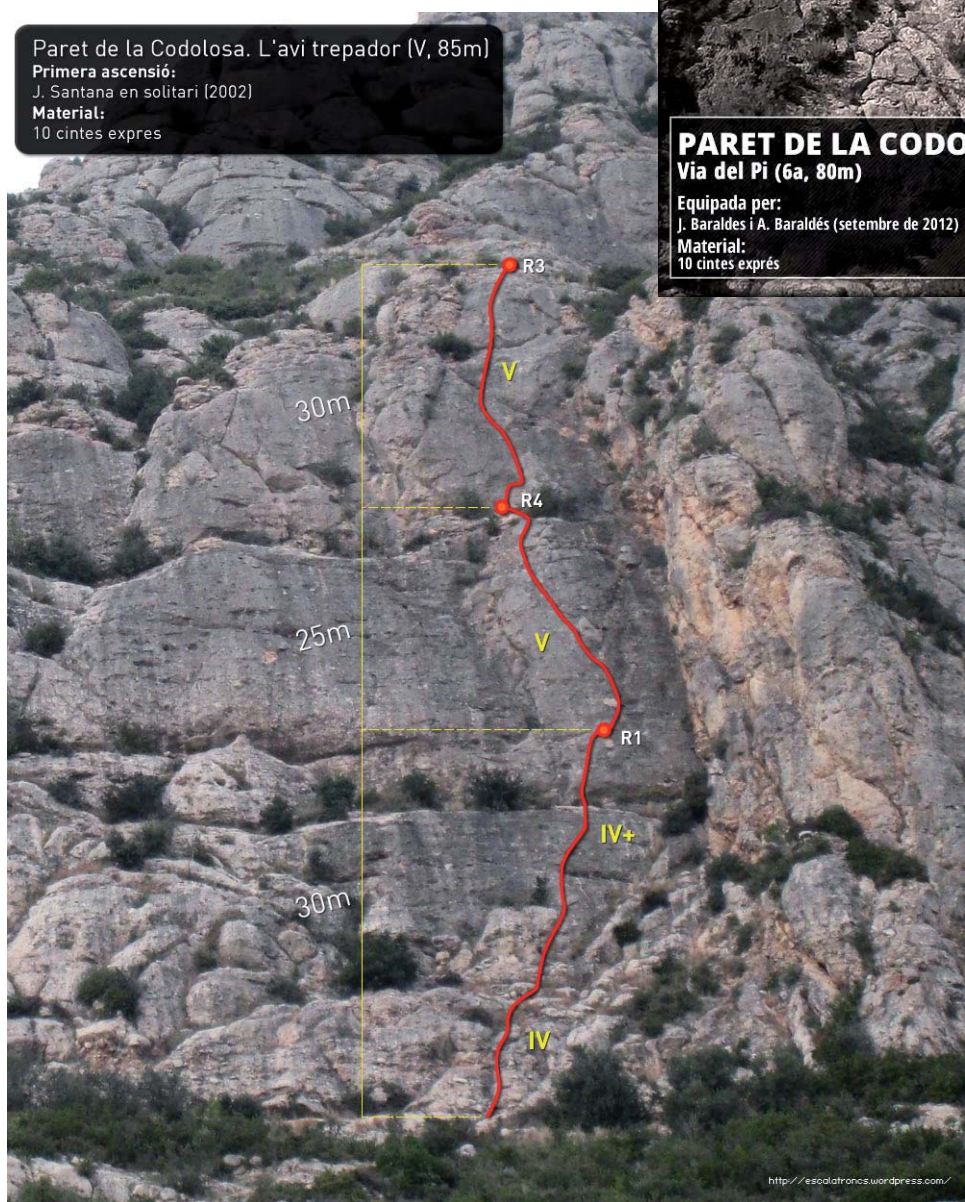
Sergi Diez 2013

En Manel Guasch Recomana

Paret de la Codolosa. L'avi trepador (V, 85m)
Primera ascensió:
J. Santana en solitari (2002)
Material:
10 cintes exprés

CAMÍ DE SANT JAUME I ÀPAT DE NADAL

DIADA DEL CLUB EXCURSIONISTA DE GRÀCIA - 91è ANIVERSARI

